

Zgodnja

DANICA.

Katolišk cerkven list.

Danica izhaja vsak petek na celi poli, in veljá po pošti za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 40 kr., za četert leta 1 gld. 30 kr. V tiskarnici sprejemana za leto 4 gold., za pol leta 2 gld., za četert leta 1 gl.; ako zadene na ta dan praznik, izide Danica dan poprej.

Tečaj XXXIII.

V Ljubljani 4. rožnika 1880.

List 23.

Ogovor

za prvo sv. Obhajilo v Bl. 1880.

Veliko čudežev je storil dobrotljivi Jezus. Največi čudeži njegove ljubezni so trije: 1. da se je včlovečil, 2. da je na križu umerl, in 3. da se nam v presvetem Rešnjem Telesu zavživati daje. Med temi tremi je poslednji naj večji, ker je zapopadek vsih čudežev, in se vedno ponavlja do konca sveta, kar se pri nobenem drugem čudežu ne godí. Ta čudež pomeni tisto veliko Večerjo, od ktere sv. evangelij govori. Pervi, ki so se te sv. Večerje vdeležili, so bili aposteljni, katerim je Jezus pri zadnji večerji zavžiti dal svoje meso in svojo kri v podobah kruha in vina. In kdo more prešteti število kristjanov vsih krajev in časov, ki so potem to nebeško jed vživali, ko so bili k ti veliki Večerji povabljeni? Danes je prišla versta tudi na vas. Kaj naj vam danes še povém, potem ko sem vas že dolgo časa pripravljal na ta za vas toliko imenitni dan?

Namenil sem si vam še nekoliko povedati, kako da morate pripraviti svoje serca za sv. Obhajilo. In to, kar vam bom danes povedal, ne veljá samo vam, ampak tudi vsim odrašenim; ne veljá le za danes, ampak za vselej, kadar bote pristopili k Božji mizi. Da bo ta govor vam bolj v spominu ostal, storim primero: Vaše serce mora biti podobno grobu, kamor je bilo nekdanj položeno Jezusovo telo.

1. Grob Jezusov je bil nov, — tudi vaše serce mora biti novo, to je, očišeno mora biti greha. — Pri sv. spovedi ste se greha znebili, odpušeni so vam bili grehi in večne kazni greha, in prejeli ste novo življenje posvečujoče gnade božje, in to je pač naj potrebniji priprava. Zakaj človek naj presodi sam sebe, potem naj jé ta Kruh. Marsikaj se je bilo vlezlo v vaše serce, kar je bilo pregrešno. Dozdaj vaše misli niso bile vselej lepe in poštene, vaše želje ne vselej dopušene, besede ne vselej spodobne, djanja dostikrat Bogú zoperne; to mora zanaprej vse drugači biti. Nove, Bogu dopadljive morajo biti vaše misli, vselej dopustljive vaše želje, nove spodobne besede, nove, Bogu prijetne djanja: tedaj novo pobožno življenje. Oblecite novega človeka v Kristusu Jezusu.

2. Jezusov grob je bil na vertu. Na vertu rastejo cvetlice in dobro sadje; cvetlice pomenijo lepe čednosti, s kterimi morate zaljšati svoje serce; sadje pomeni dobre dela, s kterimi morate bogatiti svojo dušo.

a) Perva taka cvetlica je vera. Živo morate verovati, da v sv. Hostiji, katero bote prejeli, je Jezus Kristus pričujoč z dušo in s telesom, s kervjo in z mesom, kakor Bog in človek, — ravno tisti Jezus, kateri je bil rojen v betlehemskelem hlevcu, kateri je za nas terpel in umerl, od smerti vstal, kateri zdaj sedí, ob desnici Boga Očeta in bo prišel enkrat na oblakih neba sodit žive in mertve. In če ravno ne morete položiti perstov v njegove rane in rók v njegovo stran, kakor nekdanj Tomaž, recite vendar, kakor je ta apostelj rekel: „Moj Gospod in moj Bog!“ in kakor sv. Peter: „Ti si Kristus, Sin živega Boga!“

b) Druga cvetlica je upanje, katero naj lepša vaše serce. — Pri sv. Obhajilu se bo vam Jezus vsega dal. Pride pa zato v vas, da vaše želje dopolni in vas z dobrotami obogati. Zatoraj imejte veliko zaupanje nanj, da bote več darov dosegli s svojimi prošnjami o času njegove božje pričujočnosti. Vaše zaupanje je posoda, v katero bote zajemali milosti iz Jezusovega serca. Veči ko je ta posoda, več dobrot bote prejeli. Mislite, kadar bote obhajani, da vas Jezus vpraša: Glej, prišel sem k tebi, kaj hočeš, da naj ti storim?... Česa li ga bote prosili? Prosite ga, da bi to sv. Obhajilo vam teknilo v večno zveličanje, da bi ga vselej zanaprej vredno prejimali, da bi bili stanovitni do konca in ga nikoli s kakim smertnim grehom ne razžalili... Prosite ga dobrot za svoje ljube starše, brate, sestre dobrotnike... In ljubi Jezus vas bo uslišal, če le z zaupanjem prosite.

c) Tretja cvetlica je ljubezen. Če bi vas danes Jezus vprašal, kakor nekdanj Petra: „Ali me ljubiš?“ Mislím, da bi mu vsi odgovorili: „Gospod Ti veš, da Te ljubim“; in bi še pristavili: Gospod, kako bi Te ne ljubil; sej me Ti tako neizmerno ljubiš, da si za me terpel in umerl in me danes samega sebe daš v sv. Obhajilu. Pomagaj mi, da Te še bolj ljubim, da Te ljubim čez vse, da Te ljubim vekomaj!

Še bi vam zamogel druge cvetlice kazati, s kterimi je treba serce olepšati, kakor ponižnost, hrepenenje po Jezusu. Tudi o sadu, o dobrih delih, ste se učili v keršanskem nauku. Da toraj ne bo predolgo, poglejmo še na Jezusov grob.

3. Bil je iz skale izsekan. Skala je terdna, nepremakljiva. Táki naj bodo tudi vaši sklepi za lepo življenje, ktere ste storili pri sv. spovedi, in ktere bote danes ponovili. Kdor ni stanoviten, je Bogu nehvaležen, je lažnjivec. Kaj pomaga dobro začeti, pa ne dobro končati? Judež je dobro začel, pa je strašno končal. Le kdor v dobrem stanoviten ostane do konca, ta bo

zveličan. Recite tedaj s sv. aposteljnom Pavlom: „Kdo me bo ločil od ljubezni Kristusove? Svest sem si, da ne življenje, ne smert, ne kaka druga stvar me ne bo zamogla ločiti od ljubezni Božje.“ (Rim. 8, 35.) Da pa bote res stanovitni, pogledajte še enkrat Jezusov grob.

4. Bil je zapečaten in z varhi obdan.

Pečat pomeni strah Božji. „Boga se boj in spolnuy njegove zapovedi, ker to dela človeka popolnega. Začetek modrosti je strah Božji.“ Kjer je strah Božji, tam skušnjavec nič ne opravi. Le mislite si: Bog, ki bo moj sodnik, me vidi in sliši. Egiptovski Jožef je rekel: Kako bi zamogel toliko hudobijo storiti in grešiti v pričo Boga, ki me vidi! Glejte, tako je strah Božji zares počat, ki ki ne pusti greha v serce.

Naj vam še nektere varhe nasvetujem, kateri vas zamorejo greha obvarovati.

a) Molitev. O, če bote radi in pobožno molili, ne bote grešili; molitev je močen varh v skušnjavi. Kteri prav moli, prav živi.

b) Vredna in pogosta prejema ss. zakramentov. To je posebno močen pripomoček k pobožnemu življenju. Ne ravnajte se po tistih ljudéh, kateri le redkoma in še takrat mlačno pristopijo k sv. zakramentom. O taki ljudje, ki le malokrat grejo k spovedi in sv. obhajilu, ne ljubijo Jezusa in bati se je, da v velikih grehih živé. Vi pa hodite pogostoma k spovedi in k sv. Obhajilu in obvarovali bote svoje serce pred smertnim grehom.

c) Beg pred slabo družino. — Nobena reč na svetu ni tako nevarna za mlade, pa tudi za odraslene ljudi, kakor slaba družina. . . .

d) Še dva varha iz nebes vam priporočim, da ostane serce lepo in čisto; ta dva sta: Marija, Jezusova Mati, in vaš ljubi angelj varh. Le častite ju in pogostoma se jima priporočajte, ter spoznali bote njuno mogočno varstvo. —

Ker pa vse besede brez božje pomoči le malo zdajo, zatorej sklenem ta govor z molitvijo:

O ljubi Zveličar, kateri si pričujoče male izvolil, da jim danes toliko ljubezen milostno skazati hočeš ter jih pervikrat k svoji sveti mizi povabiš: pogledj dobrotno nanje. Molil si nekđaj za svoje učence, rekoč: Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu! Tudi jaz tako prosim: Ohrani jih v svojem imenu in ne pripusti, da bi se kdo zmed njih pogubil. Poterdi s svojo mogočno milostjo, kar v Tvojem imenu govorim, in razlij svoj obilni blagoslov v te serca, ktere si danes izvolil za svoje prebivališa. Blagoslov vsegamogočnega Boga Očeta in Šina in sv. Duha pridi doli na vas, pripravi in ozališaj za vredne stanovališa vse vaše serca, ohrani vas na vaših potih, vari vas vsih nevarnost, in pripelji vas v večno življenje.

Sveto Detinstvo.

Ljubezen do ranjcega sv. Očeta Pija IX do malih. *)

Pij IX so otroke kaj radi imeli. Dvanajstletni otrok imel je silno bolno in ubogo mater. Kar spiše malo pisemce do sv. Očeta, v katerem jih prav serčno prosi 37 laških denarcev „paolov“ (po našem okoli 17 gold.), da bi materi pomagal in bi reva rešila svojo hišico, ki je ravno drugi dan imela priti v roke nekemu oderuhu. K sklepu pisemca še dostavi, da že pride drugi dan sam po denar. Ginjeni do serca hotli so Pij IX viditi otroka in zapovedó, naj pred nje pride. Otrok, čeravno nekoliko preplašen, stopi ves vesel pred sv. Očeta in

*) Nekaj teh dogodb je sicer „Danica“ že imela; ker je bilo to pa že davno in ker to mislimo pridjati v knjižico za sv. Detinstvo; toraj še tukaj nasleduje. Vr.

ponoví prošnjo. Pij mu dajo en zlati denar. „Pa, sv. Oče“, reče naglo otrok, „to bo premalo, manjka še 17 paolov“. Pij mu dajo še enega. „No, zdaj pa imam 3 preveč in — nimam, da bi menjal.“ Sv. oče se nasmejajo lepi otroški odkritoserčnosti in mu rekó, naj le vse obderži. Otrok na to odide. Kmaló na to sv. Oče zvedó resnico vsega, kar je otrok pravil, prevzamejo v svojo skerb dobrega otroka in njegovo bolno mater. —

Nekega dné gredó sv. Oče po rimskim ulicah. Kar poklekne otročiček na kolenca in v svoji priprostosti reče: „So li oni sv. Oče Papež?“ „Sem, otrok moj“, odgovorijo Pij IX. Na to začne otrok britko se jokati in hlipati ter klicati: „Oh! jaz pa nimam več nobenega očeta! Gorje meni!“ „Potolaži se, otrok moj“, mu rekó Pij, „bom pa jaz tvoj oče“. In res, Pij ga peljejo v neko napravo, ga izročé bogoljubnim osebam in skerbé zanj kot naj boljši oče.

Drugikrat se sprehajajo Pij IX po neki poti zunaj mesta. Naproti jim pride otrok z bremenom derv na ramah. Pij se ustavijo in rečejo otroku: „No, mislim vendar, da derv nisi ukradel, ker to bi bila velika pregreha! Kaj pa boš delal s temi dervi?“ „Polento bom kuhal“, odgovori naglo otrok. „Bi morebiti te derva prodal?“ „Zakaj ne? . . . Hočete jih imeti?“ „Hočem“, odgovoré Pij, „prejmi, tukaj imaš!“ S temi besedami mu dajo zlat denar. Otrok gleda in ogleduje denar ter reče: „Pa, sv. Oče, nimam, da bi menjal in nazaj dal, kar je preveč.“ „Nič ne dé, le obderži“. Vsi zraven stoječi se smejajo in sv. Oče gredó dalje. Kar zavpije za njimi otrok z bremenom na ramah: „Sv. Oče, kam pa ponesem derva?“ . . . „Le obderži jih, da si polento skuhaš, in ostani dober kristjan.“

Mlade rimske deklice nosijo na vratu zlat križec, ktereга tako cenijo, da ga za nobeno stvar ne dajo in ne odložijo do zadnje ure. Neka deklica bila je v silni potrebi, ker imela je bolno in staro mater, ki si pomagati ni mogla. Prisiljena je bila prodati svoj križec, da kupi kruha ubogi materi. Ko kruh prinese, reče urno materi: „Ljuba mati, bodite veseli, zdaj imam že kruh za nekaj dni in kmalo dobimo delo; sv. Oče pa so že za to poskerbeli; ne bote več kruha stradali mama, ne“. Pij IX zvedó to. Na večer dobi deklica iz poslopja sv. Očeta pisemce. Odprè ga urno, kar ji pade v roko njen zlati križec in več zlatih denarjev. Žraven je bilo malo pisemce. Deklica hitro pogleda in bere: „Ljubi otrok, prav imaš, da zaupaš v sv. Očeta, ker v resnici on bode skerbel, da ne boš ne ti ne tvoja mati lakote umerla.“ Od tistega dné dohajalo je deklici več pismic od sv. Očeta in vselej donesle so pomoč verli deklici in njeni materi.

Še to-le, ki kaže ljubezen otrók do staršev. Francoski vojak želí govoriti s sv. Očetom. Straže se branijo dolgo, na zadnje ga pustijo. Vojak postavno stopa iz sobe v sobo. Ko do sv. Očeta pride, verže se na kolena in jokaje reče: „Sv. Oče, ravnokar zvedel sem žalostno novico, da so mi mati umerli, rad bi tedaj dal za nje opraviti eno sv. mašo; tukaj sem prinesel dve liri, prosim, da bi vzeli za sv. mašo.“ „Vzamem, moj sin“, rečejo sv. Oče, „pa s tem, da bodeš tudi ti pri sv. maši in greš k Obhajilu. Kar te lire zadene, mi jih potem daš.“ Ob določenem dnevu pride res vojak v cerkev, je pri sv. maši Pijevi in od njih obhajan. Po maši gre vojak za sv. Očetom z darom za sv. mašo; pa sv. Oče nič ne sprejmejo. Ko pa vojak le sili in sili, mu rečejo sv. Oče: „Prav, jaz uzamem lire, pa tudi ti moraš od mene vzeti ta zlati denar, z njim lahko še druge ss. maše opraviti daš.“ Dajo zlat denar, in vojak vesel odide.

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. (*Duhovsko podporuo društvo.*) V imenu odbora duhovsko-podpornega društva se podpisani predsednik vsem preč. gg. poverjenikom lepo zahvaljuje, da so imenovano društvo preteklo tri leta s svetom, z nabiranjem letnih doneskov, s pojasnili itd. tako prijazno in blagovoljno podpirali.

Trinajsti §. pravil za duhovsko podporno društvo pa se glasi: „Društveniki vsake dekanije volijo vsake tri leta svojega poverjenika. Volitev poverjenikov razpiše predsednik, kateremu se tudi naznanijo izvoljenci.“

Ker so toraj tri leta minule, podpisani predsednik spolnuje svojo dolžnost in vse čč. gg. družbenike vljudno povabi, naj blagovolijo pri kaki priliki ustmeno ali pa pismeno dosedanjemu dekanijskemu poverjeniku naznaniti, koga da želijo za prihodnje tri leta imeti poverjenika.

Pri tej priliki izreče podpisani serčno željo v svojem imenu, v imenu odbora in vsih, ki že potrebujejo, ali pa v prihodnje utegnejo potrebovati pomoči, naj bi tudi oni, ki do zdaj še niso udje, pristopili k temu, času gotovo primernemu društvu.

Potrebo in korist društva naj bolje spoznava odbor. Družbeniki imajo veselo zavést, da s tako malim letnim doneskom pripomorejo sobratom večkrat iz hudih zadreg; razun tega pa se vdeležujejo duhovnih dobrot, ker se vsako leto opravi 52 ss. maš za družbenike in gotovo se jih tudi podpirani spominjajo pri altarju Gospodovem ali sicer v svojih molitvah. Naj bode podporno društvo bratovska véz, ki tesneje združuje duhovne vse škofije.

Fr. Kramar, kanonik, predsednik društva.

Iz Ljubljane. (*Tvarine pri duhovskih poskušnjah 11.—13. maja t. l.*) E theologia dogmatica: 1. Unionem hypostaticam in Christo esse conditionem necessariam redemptionis objectivae probetur. 2. Refutetur „Syllabi“ error num. 66. ita sonans: Matrimonii sacramentum non est nisi quid contractui accessorium ab eoque separabile, ipsumque sacramentum in una tantum nuptiali benedictione situm est.

E theologia morali: 1. Juxta quas regulas species et numerus peccatorum actualium distingui potest? 2. Quinam sunt modi cooperationis ad damnum in bonis fortunae proximo illatum? quatenus diversi cooperantes ad restitutionem obligantur?

E jure ecclesiastico: 1. An detur discrimen inter potestatem ordinis et jurisdictionis, et quale sit istud discrimen, ostendatur. 2. Expositis iis, e quibus impedimentum publicae honestatis oritur, solvatur casus sequens: A inivit sponsalia valida et absoluta cum Caja, postea autem habuit copulam carnalem cum filia Cajae. Queritur: Num potest et matrimonium velide inire cum Caja, aut cum ejus filia?

Ex exegesi: Fiat exegetico-homiletica expositio pericoparum epistolae atque evangelii, quae leguntur Dominica quarta post Pascha, scilicet epistolae sv. Jacobi cap. 1. a versu 17. usque ad versum 21. inclusive, — et evangelii s. Joannis cap. 16. a versu 5. usque ad versum 14. inclusive.

Iz duhovnega pastirstva: 1. Kako so učiti skrivnostne resnice? 2. Ktera pravila veljajo v odvezovanji grešnikov v bližnji priložnosti? 3. Kako je ravnati z bolnikom, ki se previdenja brani?

Pridiga: Naj se napravi govor za binškošno nedeljo po reku: „Tolažnik sv. Duh pa, kterege bo poslal Oče v mojem imenu, on vas bo učil vse, in vas bo opomnil vsega, karkoli sem vam rekel.“ (Jan. 14, 26.)

Vpeljava in sklep naj se popolno izdelata, izpeljava pa naj se bogato osnuje.

Keršanski nauk: Za učence ljudskih šol naj se razloži nauk o pripravljanji k svetemu obhajilu.

Vdeležili so se čč. gg.: Jan. Kobilica, duh. pomoč. v Polji; Jan. Košmelj, duh. pom. v št. Jurji; Fr. Šveiger, duh. pom. pod Semičem; Jan. Skvarča, duh. pom. v Slavini; Ljud. Škufca, duh. oskerbnik v Leskovici nad Loko; Fr. Špendal, duh. pom. v Cerkljah; Jan. Štamcar, duh. pom. na Raki.

Na Čušnjicah, kakor naznanja prijateljsko pismo, se je duhovnih vaj (eskercicij) od 24. aprila do 6. maja ljudstvo jako obilo vdeleževalo. Bile so za vsaki stan posebej po 3 dni. — Pri vsacih je bila cerkev skoraj napolnjena. Dasiravno so se odrašeni možaki mesto name-rvanih 3 do celih 5 dni spovedovali, vendar zaradi pre-mnozega števila vsi možaki niso mogli opraviti. Vsaki stan je posebej imel svoje skupno sv. obhajilo. Dasiravno so trije gospodje misijonarji spovedovali in sosednji gos-podje duhovni pomagali, jih je vendar vsacega stanú več ostalo, ki niso mogli na versto priti. (Take nazna-nila se večkrat slišijo: ali se ne more pa toliko časa pridobiti, da bi vsi dobili priliko opraviti, ko je že vse pripravljeno in nastavljeno? Vr.)

Bog daj resnično spreobrnjenje in pa stanovitnost v dobrem. — Tudi pri tej priliki se je zopet pokazalo, da žetev je velika, ali delavcev premalo.

Poterdilo. Prosim, da sprejme slavno vredništvo še sledečo zahvalo v predale „Danične“.

Častiti gosp. o. Hugo Novljan, katehet na ljudski šoli v Pazinu, je zopet izročil odboru za stradajoče od častitega gospoda vikarja Dolenca iz Ljubljane poslanih 42 gl. 50 kr., 18 gl. 3 kr. in 6 gl. 90 kr.

Dalje je dobil odbor še od g. Fr. Mečarja iz Pa-zinskega polja 2 gld.; od g. dr. L. Gregorca, vrednika „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru 68 gold. 14 kr. Gospod I. Kramar, župnik na Breznici, je poslal 1564 kil. krompirja, 75 kil. fižola in 316 kil. žita. Slavno „slovansko pevsko društvo“ na Dunaji je poslalo 126 gl. 50 kr.; gospod župnik Zagorec iz Mokronoga 690 kil. fižola; g. šolski nadzornik Križnič iz Pulja je daroval še 2 gl.; g. dr. L. Gregorec je zopet poslal v „Slov. Gospodarju“ izkazanih 52 gl.; g. Ambrož Flegar, adjunkt v Rovinju, je daroval 5 gl.; slavno vredništvo „Slobode“ je poslalo 51 gld. 57 kr.; slavni društvi „Edinost“ in „Čitalnica“ iz Tersta 150 gl.; g. Martin Derčar, župnik na Polici, 4 gl. 50 kr.; g. profesor Kalb za mesec maj-nik 2 gl.; slavni odbor za stradajoče Istrane v Zagrebu še 100 gld. in slavno vredništvo „Slov. Naroda“ še 1 zaboj obuvala.

Z ozirom na dotično poročilo tiskano v „Zgodnji Danici“ 2. mal. travna 1880 so torej Pazinskemu od-boru za stradajoče Istrane do sedaj došli sledeči do-hodki: 6583 gld. 90 kr. v gotovini, 50 kocev, 400 kil. kisle repe in zelja, 2311 kil. krompirja, 4700 kil. žita, 455 kil. moke, 4039 kil. sočivja, 1 zaboj stare obleke in 1 zaboj obuvala.

Z ozirom na to, da so vse železnice blagodušno dovolile odboru brezplačno prevažanje dotičnih viktualiji in iz družih ozirov je odbor takoj sklenil za došle novce v gotovini živeža za siromake nakupiti ter ga med re-veže deliti, le v redkih slučajih, kjer ni bilo drugač moč, se je siromakom denar razdelil.

Odbor je nakupil za došli denar 968 vreč (vreča po 70 do 75 kil.) turšiče, 3 vreče fižola (t. j. 417 kil.), 19 vreč krompirja (1520 kil.), 1 vrečo ječmena in 2500 kil. kis'e repe.

Ves nakupljeni in tudi darovani živež se je delil nekaj v Pazinu pri gospodu predsedniku prof. Matejčič-u

nekaj pri gosp. blagajniku davkarskem pristavu I. Kočvarju in nekaj pri gosp. Nacinovič-u, odborniku in posestniku v Pazinu, in sicer za Pazinske siromake in one s Pazinskega polja, kakor tudi za one, kateri so od drugod prišli in svoje uboštvo po spričevalih od gg. župnikov poterjenih dokazali. Deloma se je pripomoglo tudi tukajšnjemu samostanu čč. oo. frančiškanov, kjer se je vsaki dan — in se še dandanes — kosilo kuha za one siromake in nesrečnike, ki niso večkrat po celi teden nič gorkega vžili. Iz tega, da je bilo v imenovanem samostanu večkrat do 300 takih siromakov pri obedu, se lahko sklepa, kake verste lakota je letos v Istri vladala. Se vé, da je samostanu v tem oziru tudi vlada na pomoč prihitela.

Večji del žita in družega živeža pa je odbor odposlal čč. gospodom župnikom, da so ga oni med naj siromačnejše v svojih duhovnijah razdelili ter odboru poslali izkaze razdeljenja. Kamor ni bilo lahko mogoče žita poslati, kakor n. pr. na otoke, se je denar poslal.

Ker nam je po prizadevanju slavnega vredništva „Zgodnje Danice“ in č. g. vikarja Dolenca za naše siromake jako lepa pomoč došla, štel sem si v sveto dolžnost v imenu odbora za stradajočec to tukaj objaviti z opombo, da bode pričetkom meseca junija natančen poštév dohodkov in stroškov itd. v Teržaški „Naši Slogi“ objavljen, nadejaje se, da bodo gospodje daritelji postopanje odborovo gledé razdelitve odobrili. Dostavim še, da je odbor mali ostanek blizo 150 gl. deloma razdelil, deloma bode razdelil v gotovini, da imajo siromaki, ki sedaj lahko do kakšne zelenjave dospé, kak sold za sol in zabelo.

Končno me veže dolžnost, da še enkrat vsem gospodom dariteljem in onim, ki so na kateri koli način našim revežem na pomoč prihiteli, v imenu odbora izrečem naj toplejšo in serčnejšo zahvalo. Bog poverni vsem tisočerno!

V Pazinu, 23. maja 1880.

Za odbor:

I. Berbuč, c. kr. profesor.

Od nekad. (Pogled po cerkvah. [Konec.]) Moram pa odkritoserčen biti in mnoge cerkvenike izgovoriti, ker se prav lepo in spodbudno obnašajo, tudi niso vsi sami krivi, kar zadeva snažnost hiše božje. V neki cerkvi sem vidil še le v nedeljo pometati, vse drugo pa je vse nesnažno bilo. Na vprašanje mi je mežnar odgovoril, da bi prav rad vse očistil in v redu imel, pa v nedeljo ne more, ker ljudje kmalo v cerkev pridejo, v delavnik pa mora vedno na polju in pri živini biti, ker je ob enem tudi hlapec.

Naj podam nekoliko vodil za cerkvenike, kateri hočejo v resnici biti pravi služabniki večnega Kralja in Mu tukaj na zemlji v svetih skrivnostih z duhom in telesom služiti, vérnim v sodbudo biti, Gospodov dvor, hišo Božjo prav lepšati, snažno ter čisto ohraniti; po smerti pa v njegove večne prelepe dvore priti in z vsemi izvoljenimi služabniki se pri Njem večno veseliti.

Vodila.

1. Prava pobožnost z živo vero.
2. Čistost serca, bodi si samskega ali zakonskega stanú.
3. Cerkvno opravo lepo shranjevati (z mislijo, da je obleka Kristusova in pertovi in plenice, v ktere je bilo Jezusovo presveto Telo zavito).
4. Veliki altar, ali tisti, kjer se presv. Rešnje Telo hrani, naj se s posebno pobožnostjo in skerbjo snaži in opravlja, z mislijo, da tu je Nazaret, kjer se je po sv. Duhu Beseda božja učlovečila; v presv. Zakramentu je ravno tisti pričujoč.

Tu je Betlehem, kjer je bil Sin živega Boga od Device rojen, v tabernakeljnu je ravno tisto betlehemsko Dete živo pričujoče.

Tukaj je ravno tisti učenik, tolažnik, zdravnik in dobrotnik, kateri je o tri-letnem učenju toliko dobrót delil.

Tu je gora Tabor, Getzemani, Jeruzalem, gora Kalvarija in Božji grob. Tukaj je tisti nebeški Jezus, kateri se je na prvi spremenil, na drugi terpeti začel, v tretjem kraju silno terpel, na četrtem se na križu kervavo daroval in v grob položen bil, vse to se nevidno godí na tem altarju. Le živo vero!

5. K vsakemu velikemu prazniku se morajo pajčevine po stenah, prah od verha altarjev do tal omesti.

6. Hišo Božjo pometaj vsaj po dvakrat na teden, v ponedeljek in v saboto; namoči žaganja in potresi ga po tlaku, malo z metljo sem ter tje podergni in pometaj; tako bo tlak čist in prah se ne bode po cerkvi valil, kakor po véliki cesti, ter tako vse lepote z meglo pokrtil!

7. Pazi, da bode večna luč pred Najsvetejšim vedno gorela, ker to je tista zvezda, ktera je ss. 3 Modrim kazala, kje je bilo Dete Jezus.

8. Pripoguj se, ako nisi bolan na nogah, z desnim kolonom pred sv. Rešnjim Telesom do tal; kadar je pa izpostavljeno, poklekni na obe kolena in z glavo se Mu pokloni; to nevidno delajo tudi angelji Božji.

9. Kadar altar pregrinjaš, misli na Marijo Devico, s koliko pobožnostjo in ljubeznijo je ona presv. Dete božje oblačila.

10. Pri čiščenji podób svetnikov Božjih imej njihove izgledé pred svojimi dušnimi očmi, in priporočaj se jim.

11. Za altarjem, kjer je presveto Zakrament, posebno lepšaj altar blažene Device Marije.

12. Pri vsih delih in opravilih v hiši Gospodovi imej svete, pobožne, verne misli in dobri namen.

13. Ako pride kak možkarec ali babelca te prosit blagoslovljenega voska ali kerstne vode, katerih reči se poslužujejo za vraže; nikakor ne smeš dati, pomisli, da v kerstni vodi je sveta krizma; storil bi zakramentalno onečastenje in veliki gréh.

14. Ne pravi okoli, kedo in kolikokrat kedo ide k spovedi in k božji mizi; ne oponašaj pobožnih duš; z njimi pa tudi ne čenčaj; stori le vestno svojo sveto dolžnost.

15. Služi Kralju večne časti s čistim sercem, s čisto dušo in telesom.

Ljubi moj! vidiš, tako bodeš v resnici pravi kraljevi služabnik, ne kakovega umerljivega kralja, nego Kralja angeljcev in svetnikov; On te bode pa tudi kraljevo plačal. Ako bodeš ljubil Jezusa in Marijo, ako bodeš vse iz ljubezni do Njih storil, te bode ljubezen sama še več učila, ker ljubezen Božja ni lena, je pa iznajdljiva.

Še to naj bode opomnjeno, da se naj cerkveniku dá čas, ako ni sam svoj. Pri mnogih tarah imajo tudi silo slab in nevtujen dohodek, da si mora cerkvenik skoraj ves čas za cerkev tako rekoč prikrasti, ker si po mnogih potih kruha iše; cerkev pa stoji umazana in zanemarjena. Tudi on služi altarju, naj tudi on toliko dobí, da bo mogel službo zveato opravljati; tako se smé potem vse omenjeno od njega zahtevati, če tudi je včasí malo pritežno.

Prošnja k Mariji o sklepu šmarnic.

Ozri še enkrat, o Kraljica mila!
Ponižno prosim v vdanosti otročji,
Ozri se na-me s Sinčekom v naročji, —
Ki za slovó želím blagoslovila.

Zahvala tisučna, da si branila,
Odtegnila me zvéri ljuto-volčji;
Ko sem Te prosil, vzela si vso moč ji,
Britkostno serce zopet vtolažila.

O kaj počél bi, kam bi se obernil,
Ko ne imel bi milostna Te Mati? —
Brez Tebe bi omagal sredi bója.

Nezmožen revež — kak bi to Ti vernil?
Dovôli vsaj, da véčno smem speváti
Zviš'vati čast Ti, sladka Mati moja!

Radoslav. *)

Šopek šmarničanom na pot.

Ko šmarnih pesmi se zgubil je zadnji glas,
Ko na altarju se osul je cvetja kras,
Ko zlate so luči za redom potemnele;
Še enkrat ste solzno povzdignili oko
H Kraljici majnika, da vzamete slovo,
In žalostni ste šli domu iz nje kapele.

Marijini otroci! v naših cerkvah le
So ljubeznjive šmarnice končale se,
A v naših sercih, dragi, jih še le začnemo.
Kar vsak si slišal tam, v življenju zdaj spolnuj,
Boga in Marijo ljubi, greha se varuj,
Svit gnade v duši hrani, proč odganjaj temo.

Naj pride le vročina, da se vse suší,
Naj pride terda zima, vse naj zledení,
Naj pride sama smert, naj véčnost nas objame:
Če čisto je serce, in če postane vert
Poln cvetja čednosti, skušnjavam vsem zapert,
Nam maja iz serca nobena moč ne vzame.

P. Š.

Serce Jezusa in Serce Marije!

Tri želje v sercu nosim,
Da spolnijo se, prosim
V nebesih ljubega Boga,
Marijo Mater mojo drago,
Družino vso nebeško blago.

Serci dvé naj svetejši,
Naj lepši, naj milejši,
Sprejmita méd-se v sredo me,
Méđ vama dajta mi živeti,
In vajne čednosti imeti.

Serci dvé naj močnejši,
Hudobi naj strašnejši,
Ko po-me pride bleđa smert,
Oh, stisnita me tesno k sebi,
Da me hudoba vzela ne bi.

Serci, nebes veselje,
Oh, oh, še tretje želje
Naj pride k vama silni klic:
Červička zemlje zveselita,
Pa gori enkrat ga vzemita.

Serci dvé, naj svetejši,
Naj lepši, naj milejši;

Serci dvé naj močnejši,
Hudobi naj strašnejši;
Serci, nebes veselje,
Spolnite, oh, spolnite moje želje!

P. Š.

Razgled po svetu.

Deželni zbori se pričnó 8. rožnika. Nove dobe zborovanja so večí del v stranke raztergane, zato se veliko prička in govori; dobra reč škodo terpi, med tem pa poslancem plača teče, ki jo morajo podložni s trudnim potom služiti. Zato bi vse duhovnije morale moliti za edinost poslancev v resnico- in pravicoljubnosti. Če Bog ne bo hiše sidal, bode ves trud sidanje babilonskega stolpa, ki se med hrušem zgrudi, potem ko se je s žuli in velikanskimi stroški sidal. Dolžnost poslancev je, da zlasti tudi sami v Božjo pomoč kličejo, zato je v začetku sv. maša k sv. Duhu, med katero vestni poslanci res molijo; brezvestni pa, če že pridejo, se tako obnašajo, da še sami druge v molitvi motijo. Od kod potem pomoč? Sv. Duh pravi, da „velikani bodo velikansko mučeni“, ako namreč svoje dolžnosti ne spolnujejo, ali jo celó zlorabijo.

V Rimu se ima sidati nova cerkev na čast najsv. Jezusovemu Sercu, in sicer v naj čistejšem romanskem zlogu iz 16. stoletja.

V Norvegiji, piše apostoljski ondotni prefekt milg. Berard, se množijo spreobračanja h katoliški Cerkvi. Veliko novincev se pripravlja k prestopu v naročje matere sv. Cerkve. Splošno mnenje v tem osiru je prijazno. Pet norveških študentov je pristopilo v katoliške šole in v novicijat.

V Bruselju je binškočno nedeljo imel novo mašo knez Filip Aremberški, sin kneza Antona in grofinje Marije pl. Merode, tete vojvodinje pl. Aosta. Véno belgiško ljudstvo je močno razveseljeno, da je sicer tako pobožna družina Aremberška tudi še enega sinov dala v duhovski stan.

V Šangaju je umerl katoliški misijonar in véliki prokurator, lazariet Aymeri, kateri je stradajočim pomagal s tako prečudno gorečnostjo, da so ga tudi protestanti občudovali.

V Kini po naznanilih francoških listov gospoduje huda lakota.

V Perziji, kakor poslednje naznanila pravijo, in v ondotnem protestanškem misijonu razsaja huda lakota.

Zamursk poglavar v misijonski hiši. Bilo mi je prijetno, nepričakovano veselje, piše škof Komboni, apostoljski vikar v srednji Afriki, ko sem imel pervega poglavarja Nuba zamurcev v misijonski hiši v El Obejdu. Spremljalo ga je več kot dvajset oseb, nekaj malih poglavarjev, nekaj služabnikov. Bilo je sredo jutro 24. kimovca preteklega leta, ko smo bili ravno opravili pobožnost k Jezusovemu Sercu. Celi dan sem se pečal s njim in njegovim spremstvom. Govoril sem obširno s njim o mojih namenih in vse sem mu skazal. — Delavnicam in glasovom harmonike se je naj bolj čudil. Vse rokodelske in druge orodja, kar je le vidil, je želel imeti, lopate, krampe, stružice, žage, pile, žeblice itd. — vse mu je bilo všeč. Ko me potem vidi s nogami meh goniti, in s persti po tastah ubirati, da izvabim lepoglasno akorde v lepi zvezi, se ni mogel začuden sderžati on in njegovo spremstvo; rekel je: „Adžab“ — čudo prečudo! „Ti veš vse, ti si čudodelnik!“ — Približal se je orgljam ter poskušal glase iz njih isvabiti; ko je vidil,

*) Že prej omenjenega nič ni došlo. Pozdravljeni! Vr.

da se ne dá, pravi: „Ti si božji sin, ti samoreš iz kosčeka lesa naj lepši glasove dobiti, ki so še lepši kot tičeje in človeško petje; moji Nubljeni mi še verjeli ne bodo, ako jim bodem pravil te čuda.“

Potem sem jih po zamorskem vatavu okrog peljal in sem jim tudi predstavil neko izobraženo zamurko, s imenom Domitila Bakita in še več družih Nubljanek, katere so znale tako lepe dela delati in pisati, da so se sopet vsi zamurci začudili, in poplavar je djal: „Naj večji umerjočih na zemlji si ti; nihče ti ni enak!“ Odgovoril pa sem mu na to, da je še več tisoč ljudi v Evropi, kateri več vedó kakor jaz; ti veliko mislijo na samurce in nas pošiljajo k samurcem, da jih učimo to, kar vedó beli ljudje, kateri so kristjani in ki časté preslavnega in modrega glavarja, katerega imenujejo papeža, poglavarja vsih kristjanov. Še več, „ta glavar vsega sveta, namestnik (el-Vakil) Boga na zemlji, vas prav močno ljubi in poslal me je v vašo deželo, da naj mi vam dobro delamo, da zamorete spoznati resnico in bodete večno srečni.“ Vsi nato odgovorijo „Adžjaib — prečudo!“ in poglavar je rekel: „Mi smo nevedni, mi ne vemo in ne znamo nič; pridi ti k nam in nam povej, kaj da je tebi prav, in mi in naše žene, sinovi in hčere, naši sužnji, naše krave, naše ovce, še zemlja in perje na drevesih ti bude na pomoč!“ („Raphael.“)

Cvet in sad sveste molitve.

Zahvale.

Št. 1. Nevarno bolan otročiček se je po opravljanju 9dnevnice k N. lj. G. presv. Serca nepričakovano hitro ozdravil. To bodi po storjeni obljubi s preserčno zahvalo do N. lj. G. in v spodbudo drugim očitno naznanjeno. V Ljubljani, 1. rožnika 1880. K. P.

Št. 2. Domače živinče, do poginjenja bolno, se je nenadoma ozdravilo na priporočilo in molitev k N. lj. G., kateri bodi vedna hvala, ker pomaga zaupljivim vernikom v vsih nadlogah.

Iz Dravelj, 1. rožnika 1880.

M. G.

Št. 3. Strašna oteklina na obrazu mi je bila obe očesi zalila, zlasti na levo oko nisem več dni nič vidila in grozne bolečine sem terpela v očesu. Ljudje so sploh govorili, da boim na levo oko oslepela. V tej veliki sili se obrnem k Naši ljubi Gospej presv. Serca, začnem opravljati Njej v čast devetdnevnic in Ji obljubim, ako bom uslišana, da naznamim to v „Zg. Danici“. In glej! že drugi dan devetdnevnic začne oteklina upadati, bolečine v glavi zginejo — in četerti dan sem že spregledala; zdaj sem že skoraj čisto zdrava. — Hvala, preserčna zahvala bodi Naši ljubi Gospej presv. Serca za tako hitro ozdravljenje!

Sv. Križ, 25. maja 1880.

Jedviča Kaligar,
nadučiteljjeva soproga.

Št. 4. Dušni mir, ki se leto in dan v naj hujšem notranjem terpljenju nikakor ni dal doseči, se mi je po obljubljenem razglašenju in opravljenju 9dnevnice kar hitro popolnoma povernil. Toraj bodi vedno češena N. lj. G. presv. Serca!

M. Š.

Prošnje.

V molitev goreče priporočeni: Mlad duhoven prosi kake kratke molitvice k Jezusovemu presv. Sercu za ozdravljenje. — Bolna žena za zdravje. — Spreobrnjenje nekega drugoverca. — Nevarno bolna prav živo priporočena, da bi po prošnjah N. lj. G. in sv. Jožeta

iz Jezusovega najsv. Serca dosegla zdravje, če je Božja volja. — Mladeneč, da bi kmalo službo dobil. Zahvala se naznani. (Op. Če tudi pri prošnjah imena ne natisnemo, vendar vredništvo, ki je odgovorno za istinitost in pravnost vse reči, mora tudi ime prosivčevega vediti; naj se toraj osebno za vredništvo vselej ime naznani, kadar kdo kaj tacega pošlje, bodi si prošnja ali zahvala. Vr.)

Bratovske zadeve.

Nameni in priporočevanja pri sv. maši in sploh v molitvi za mesec rožnik 1880.

I. Glavni namen: Izročenje vesoljnega sveta v naj svetejše Jezusovo Serce za splošno spreobrnjenje.

II. Posebni nameni:

7. rožnika. Sv. Likarijon, muč., je bil v Egiptu zarad sv. vere z razbeljenimi železnimi šibami tepen in poslednjič preboden. Pripor.: Živi in umerli duhovnije sv. Nikolaja v Lipoglavu (746 preb.). Zanimarijeni otroci, posebno ljubljanski. Opušenje hlapčevskih del ob dnevih Gospodovih.

8. Sv. Medard škof, umerl l. 545, star čez 100 lét. Priporoč.: Ž. in m. duhovnije sv. Ane na Javoru (479 d.). Bolniki in umirajoči. Odprava dvobojev, pretefov, morij in samomorov.

9. Ss. Primož in Felicijan, mučenca v Rimu l. 286. Priporoč.: Šmartno pri Litiji (4277 d.) in ranjci. Terdovratni, zlasti na Slovenskem. Zatrenje pijanštva.

10. Sv. Marjeta vdova. Priporoč.: Radeče (2800 d.), ž. in m. Očitno spoznavanje Božjega imena in premaganje strahú pred ljudmi. Bolj pogosto prejemanje ss. zakramentov.

11. Sv. Barnaba, apost., mučen l. 70 v Salamini. Priporoč.: Svibenska duhovnija povzdignj. sv. Križa (1008 d.), ž. in m. Oznanovanci sv. vere. Ljudski misijoni.

12. Sv. Janez Fakundo, avguštinec, † leta 1479. Priporoč.: Duhovnija št. Juri pod Kumom (1450 d.), živi in ranjci. Poklic v duhovski stan. Sprava sovražnikov. Otročiči.

13. Četerta ned. po Bink. Evang.: Veliki ribji vlak (Luk. 5). Sv. Anton Padov. Priporoč.: Duhovnija M. D. Roj. v Polšniku (1136 d.), ž. in m. Terdovratni, ki živé brez ss. zakramentov. Vedno večí češenje Jezusovega presv. Serca. Spreobrnjenje velikih grešnikov ponočevalcev in zatrenje ostudnega ponočevanja.

Šmarnični mesec je bratovšini prinesel 1135 novih udov. Bratovšina gotovo je veliko pripomogla, da je bila stolna cerkev letos pri slovenskih šmarnicah vedno napolnovana, pa tudi o večerih pri nemških se jih je shajalo več kot druge leta. Zadnji dan, v praznik N. lj. Gospé ter k sklepu šmarnic, je bilo vse polno sjutraj in obilno ljudstva popoldne, ko sta gg. stolna kaplana Dolenc in Erker z navdušenimi ogovori povzdignila slovesnosti, ki so se obakrat sklenile z zahvalno pesmijo. Ljudstva je bilo zarad odpustkov na stotine pri sv. Obhajilu.

V mesecu rožniku, ki je odmenjen češenju najsv. Jezusovega Serca, naj bi se posebno razširjala pobožnost „Častne straže“, ktera je zlasti zmožna vnemati pobožnost do tega najsv. Serca. Podobice z obširnimi podukom se dobivajo v „katol. bukvarni“.

Male duhovne vaje.

Zdaj hočem začeti misliti na bližnji praznik sv. Alojzija. (Kdor 6 nedelj zaporedoma gre k spovedi in sv. Obhajilu, zamore vsako teh nedelj dobiti popolni

odpustek. Te nedelje si lahko izvoliš ne le pred njegovim praznikom, ampak tudi kadar si bodi v letu. Treba pa je njegovo življenje premišljevat, ali njemu na čast kaj moliti, ali kake druge pobožne dela opravljati.)

Listek za raznoterosti.

Vernitev otca. *)

(Iz Poljskega.)

„Pojdite, detki moji v gorice
K vitkemu pilju za mésto.
Pred čudovito kleknite lice,
K nebu tam môlite zvésto,

Otca ni s poti; v britkej ga togi
Čakam po noči, po dnovi.
Reke razlite, zvéri po logi,
Céste strahújo **) tatóvi!“

Čuvši to detki z burjo i mrazom
K pilju za méstece léte.
Pred čudovitim kleknó obrazom,
Móle molitvice svete.

Zemljo poljúbe: „V ime Očeta
Sina i svetega Duha.
Slava Trojica tebi presveta,
Svôga ne zapri nam sluha.“

Zá oče-naši marsikatero
Zdrava Marijo zavre.
Zákone božje zmóle i vero.
Knjige molitne otvóre.

Z bratom starejšim vso litanijo
Mlada družinica poje:
„Smílj se otca, sveta Marijo! ***)
Vzemi v okrilje ga svoje!“

Vózov ropót na úho jim sega,
Znana kolesa se vide.
Detki vreščé spusté se niz brega:
„Tata, oh tata naš pride!“

Rádost zapéra potniku slova.
Skoči s kolesja na cesto:
„Kako ste dragi? ništer ni nówá?
Mene ste čakali zvesto?

Mama je zdrava? hiža? a teta?
Imam i nove igrače.“ —
Deca vesélo okolo očeta
V rokah ogrómne buljáve.

„Gonite!“ — hlapcem kupec ukaže —
„Z detki prošetam se v mesto.“
Ide ... dvanajst tatów se prikaže,
Planó pred vóze na cesto.

*) Ta pesem, zavita nekoliko po berkinskem narečji, utegne nekterim manj razumljiva biti, ima pa po drugi strani svojo znamenitost. Želel je pesnik, naj se natisne nespremenjena.

Vr.

**) Pišemo ekskluzivno kratke oblike v tretjej osobi množine, ker so samo (?) te oblike prave slovanske oblike i ker so še sploh v rabi na Notranjskem i zlasti v Berkinih, to je, pri Slovencih med Pivko i med Čiči.

Pis.

***) Marijo je svavnik, kateri Berkinje še sploh rabe.

Pis.

Grozni pogledi, zdrábani vlasi,
Njih so obléke kerváve.
Meči v boku, noži za pasi,
Viče i praša i skače.

Kríknoli detki, k otcu pripádlí,
V plašč so njegov se poskrilí.
Sluge osúpno, kupec prepádlí
V prošnji on prosí premilí:

„Vóze vzemite, ž njimi imetek,
Sámo nas zdrave pustite,
Revnih sirót ne délajte detek,
Ženki možá ne vzemite!“

Trop ne ubóga. Vóze ta spréga,
Konje odganja, i drugi:
„Novce!“ kričí, po noži on séga,
Z mečem ta maha po slugi.

„Stojte!“ hajdúkov vodja zaviče,
S ceste továruše spoka,
„Otca oprostím, ž njim otročiče,
Césta vam bođi široka!“

Kupec zahvali, rópar pa pravi:
„Drugim, ne meni zahváli,
Mlat bi raztréskal bil ti na glavi,
Detki so me zadržáli.

Skozi otrók pobožno molitev
Smerti utekel si blédi.
Hválo njim daj za svojo rešitev.
Káko ta stala se, védi:

Mimo da pojde kupec s tovari
Čul sem že davno z drugóvi.
Ž njimi prežéval na te sem v gori,
Dobro zakrít za germóvi.

Kar ti zazrém pred piljem na gori:
Móle ti detki do Bóga.
Pusti me smeh s početka obóri,
Kmalo pa kes ino toga.

Gledam, poslušam, spomnim se doma,
Vpada buljáva mi z roke.
Ženo, oh imam, z ženo pa dóma
Male tam imam otróke.

Hodi domú ... jaz moram do lésa.
Detki, vi često hodíte
K pilju, za mene túznega bésa
Káko molitev zmolíte!“

Bogdan.

Iz Ljubljane. (Oddane nabirke „Zgodnje Danice“)
Poslednji dan majnika smo v knežje-škofijsko pisarno zopet oddali naslednje darove, nabrane po „Zgod. Danici“: 1. Za misijone na Jutrovem (bratovšina čist. Spočetja) 5 gl. 50 sld.; — 2. za družbo sv. Bonifacija 2 gl.; — 3. za misijone v Ameriki 2 gl.; — 4. za Jezusovo družbo v Ameriki 1 križavec za 2 gl. 12 kr. star. d.; 5. za družbo sv. Leopolda (Ameriko) 6 gl. 50 sld. in 1 križavec za 2 gl. 12 sld. star. den.; 6. za Bosno 4 gl.; — 7. za Bosno in Erceg. 5 gl.; — 8. za stradajoče na Notranjskem 2 gl. 50 sld.; — 9. za Jeruzalem 9 gl. 50 sld.; — 10. za varhe Božjega groba v Jeruzalemu 9 gl.; — 11. za Božji grob v Jeruzalemu 9 gl.; — 12. za sv. Očeta 5 gl. in 1 stari tol. za 2 gl.

Obletni shod družbe sv. Vincencija preteklo nedeljo, ktereга so počastili tudi premilg. knez in škof dr. Jan. Zl. Pogačar s svojo pričujočnostjo in podučnim govorom,

je zopet razodel veliko in prekoristno delavnost te družbe v obeh konferencah. Poročilo bode natisnjeno. Opomnimo naj zdaj samo, da konferenca sv. Jakopa je izdala letos za razne reveže 1484 gl., poldrugi sto gl. več kot lansko leto. Za prihodke pa se ji večkrat hudo godi. Naj bi se dobrotniki blagovoljno ozirali na njo, kajti potreb in revežev je čedalje več. Darovi se lahko odajajo pri gosp. predsedniku proštu dr. Jarcu, ali tudi pri vredništvu tega lista. Družba podpira tudi take reveže z deželo, ki sicer do mestne podpore nimajo pravice; toraj toliko bolj tudi dobrotniki z dežele pravo zadenejo, ako se na našo družbo ozirajo.

Katoliška družba ima prihodnji torek, 8. rožnika, ob 5 v jutro sv. mašo na Rožniku, in tako dalje poleti vsaki prvi torek v mesecu. Ob enem je darovanje za ubožne Vincencijeve družbe.

Bukve iz bukvarnice katol. družbe se bodo v prihodnje isposojevala redoma le ob nedeljah dopoldne ob 10.

Ker je 3. t. m. preteklo 25 lét, odkar so bili Nj. ekscelencija goriški nadškof preč. gosp. Andrej Golmajer v Ljubljani po r. škofu Antonu Al. Volfu posvečeni, jim je tudi katoliška družba telegrafično čestitala v imenu svojih družnikov.

Pri procesiji stolne cerkve je bilo sv. R. Telesa praznik: iz Ternovske fare 266 ljudi (50 m., 216 ž.); iz frančiškanske 784 (304 m., 480 ž.); od sv. Jakopa 360 (160 m., 200 ž.); iz Šenklavža 1000 šolarjev; 740 študentov, sicer 646 (296 m., 350 ž.); skup 3796 (2550 m., 1246 ž.). Pri Ternovski procesiji zjutraj 666 (166 m., 500 ž.).

Pri procesiji sv. Jakopa v nedeljo jih je bilo 1798 (798 m. in 1000 ž.). Pri procesiji Marije Device Frančiškanske cerkve pa 2450 (582 m. in 1868 ž.)

Ign. Eržen.

Šmarnice v Ljubljani po vseh cerkvah so bile letos obilno obiskovane, v Šenklavžu dosti obilnije, kakor druge leta. Gotovo tako tudi po deželi, kolikor je znati. Zaupajmo, da bode usmiljeni Bog na mnoge prošnje in molitve po posredovanji Marije D. marsiktere zaslužene šibe deželi prizanesel in podelil marsiktere sicer nezaslužene dobrote.

Posvečuj dan Gospodov! Zopet se pritožujejo ljudje, da se pri novi hranilnici dela o dnevih Gospodovih. Kako neki bode tako velika naprava ohranila dosedanji blagoslov Božji in zaupanje pri vernih katoličanih, ako se že o njenem začetku ne posvečujejo dnevi Gospodovi? Sreča visí na tenki niti; varite se prederznosti!

Častitljivo podobo sv. Antona pušavnika za véliki altar v Železnikih je slikar g. Volf izvirno in prav mojstersko ravzokar dodelal. (Morebiti se še vidi v Medijatovi hiši v 2. nadstropji.)

† Iz Maribora. Knežje škofijski stolni kapitel daje na znanje, da je Gospod življenja in smerti prečast. Frančiška Kežman-a, infuliranega stolnega dekana itd., po dolgi in hudi bolezni, previdenega s s. zakramenti za umirajoče, 29. maja ob 8 zjutraj v 68. letu njegove starosti, poklical v boljši življenje. Sprevod je bil v nedeljo, 30. maja, ob 6 zvečer. Zadušnice so bile 31. maja ob 8 zjutraj. Pokojni je serčno priporočen v pobožni spomin in molitve.

Posvečuj praznike! V Terbovljah v premogovem rudniku sta bila une dni podsuta dva delavca, ktera sta sicer rešena, pa eden ima obé nogi zlomljeni, eden pa persi vderte. Temu ni čuda, ako je res, kar se sliši, da ondod se dan Gospodov prav slabo spoštuje — ne le pri premogu, ampak tudi pri marsikterih družih ro-

kodelcih. Neki oče z Gorenjskega je bil te dni svojega sina, izučenega rokodelca, spremil v Terbovlje, kamor je bil povabljen v stalno delo. V nedeljo popoldne najdeta pri mojstru še vse ljudi pri delu v hiši!! Oče si blezo misli, to bi bila slaba šola za mojega sina, in dasi-ravno je bila čedna plača obetana, se oče kar neutegoma verne s sinom nazaj na Gorenjsko. Tako naj bi delali tudi drugi keršanski starši in njih rokodelski sinovi ter sploh delavci: morebiti bi se lakomnost bogoskrunska ukrotila in bi delavci saj o nedeljah imeli pokoj! Zgodovina vsih časov priča, kako oestro Bog šiba posamezne ljudi in cele kraje zsrad skrunjenja dni Gospodovih.

V katoliško Cerkev je prestopil slavni angleški lord Courtenay, dedič vojvoda Devonširskega. Sprejet je bil od kardinala Maninga v vestminsterski cerkvi.

Ubila ga je abeceda. Trobentar Vallieri na Laškem, kakor piše „Unità“, je dobil na 90 dni neko kazen, ker se ni naučil brati in pisati. Revež si je kazen tako k seru gnal, da je po dnevi in po noči gulil in bral „abece“, obolel od nejevolje (kakor pravijo), se zmešal in v abecedni blasnosti življenje sklenil. Poslednje besede njegove so bile: A, B, C, D. — Nova éra ima vsaktero orodje za terpinčenje ljudi. Ko bi pa ubožec k zveličanju potrebnih „6 resnic“ ne bil znal, bi se gotovo nobena liberalna duša za to zmenila ne bila.

Turčija v Evropi je v 168 letih zgubila 11.034 □ milj zemlje, namreč: l. 1711 o sklenitvi pogodbe v Prut-u je imela 15.434 □ milj; po pogodbi akermanski (1826) še 10.007; po pogodbi drinopoljski (1829) še 9.234; po pariški (1856) še 8456; po berlinski (1876) samo še 4559.

Novost. Amerikanec profesor Ritchell (Ričl) je našel nekak leteč stroj silne znamenitosti, ki ima kljubovati vsim nasprotnim življenju in vetrovom, leteti več dni brez preneha, gibati se kakor tica, kviško, navzdol, poprék, v krogih. Zamoglo se bode dospeti boje z njim celó do severnega zémeljskega tečaja. — Gotovo napredek, če je tudi le nekaj resnice o tem.

Dobrotni darovi.

Za stradajoče na Isternem: Č. g. K. Čigon 1 gl.
Za Bosno: Neka dobrotnica nov, lep koretelj. — Mar. Novak 2 gl.
Za sv. Očeta: Neimenovan iz Vipavskega 1 gl.
Za afrikanski misijon: Neimenovan iz Vipavskega 2 gl.
Za misijon v Gazi: Neimenovan iz Vip. 1 gl.
Za misijon v Kini: Neimen. iz Vip. 2 gl.
Za razne misijone: Neimen. iz Vip. 2 gl.
Za Božji grob v Jeruzalemu: Neimen. iz Vip. 1 gl.
Za varhe Božjega groba: Neimen. iz Vip. 1 gl.
Za sv. Detinstvo: Iz Železnikov 1 gl. — K. P. 1 gl. — Neimenovana 50 sld. — Neimen. iz Vip. 2 gl.
Za stradajoče v južnem in vzhodnjem Tong-Kingu: Neimen. iz Vip. 2 gl.
Za stradajoče na Jutrovem: Neimen. iz Vip. 1 gl.

Pogovori z gg. dopisovalci.

Na vprašanje g. K. Č. v Č.: Če se „Izgledi I. in II.“ dobivajo, bodi odgovor: „Izgledov I.“ je še nekoliko, od „II.“ pa veliko — pri gosp. pisatelju kat. Ant. Keržiču. O „molkih za duše v vicah“ bi utegnil morebiti kaj vediti g. V. Kl. na Vojskem.